

2.nedel'a cez rok A, 19.1.2020

Pondelok Féria, sv. Šebastián, sv. Fabián	20/1	Senné	17.00	zdr.B.p.Ladislav (p.Marianna S.)
Utorok sv. Agnesa, sp.	21/1	Senné Jastrabie	18.00 17.00	+František a Agnesa Kondášovi +Andrej a Mária
Streda Féria, sv.Vincent diakon	22/1	Senné	18.00	+Ján Bodnár
Štvrtok Féria, sv.Ján Almužník	23/1			
Piatok sv.František Saleský, sp.	24/1	Senné Jastrabie Palín	18.00 16.00 17.00	+Mária Saboslaiová, 30.deň +Augustín, Adam a Eva zdr.B.p.bohuznámy
Sobota Obrátenie sv.Pavla, sviatok	25/1	Senné	7.30	+Juraj a Anna Kuchtoví
Nedel'a 3.nedel'a cez rok A	26/1	Senné Senné Jastrabie Palín Palín	10.30 8.30 8.00 7.30 9.15	+Štefan a Mária Gr.kat. liturgia +Dušan Mráz Gr.kat. liturgia zdr.B.p.MartaKašajová, živ.j., Ninka, Branko a Miško

Oznamy

- dnes je zbierka na **Pastoráciu mládeže ACM/UPC**.
- na budúcu nedeľu bude **zbierka na kostoly**.

Milodary na kostol - Zvonček z 12.1.: Senné 71.82, Jastrabie 41.40, Palín 38.40.

Pán Boh zaplat' za Váš milodar na kostol a farnosť.

Ohlášky: Senné- sv.manželstva rozhodli sa prijať *Peter DZURJO*, r.k. zo Senného, syn Ľubomíra a Štefanie rod. Halasovej a *Martina ČVERČKOVÁ*, gr.kat. z Vinného, dcéra Miroslava a Paulíny rod. Matušinovej sa ohlasujú po tretíkrát.

- Od 18.1. do 25.1. je Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov. Na tento úmysel sa budeme modliť pri spoločnej modlitbe.

Farský list

Farnosť Návštevy Panny Márie, Senné

Roč. 11/2020

číslo 4

Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov

Katolícka cirkev bude tento mesiac sláviť tradičný Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov. Táto tradícia modlitieb za jednotu kresťanov v rámci ekumenického spoločenstva má svoje počiatky za pontifikátu blahoslaveného pápeža Pavla VI. 4. decembra 1965, keď krátko pred uzavretím 2.vatikánskeho koncilu, pozval ekumenických pozorovateľov na slávenie liturgie v Bazilike svätého Pavla za hradbami, aby sa im poďakoval za ich účasť na koncile.

Tradičný termín konania Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov je na severnej pologuli od 18. do 25.1. Tieto dni navrhol v roku 1908 Paul Wattson tak, aby modlitby prebiehali v dňoch medzi sviatkami sv. Petra (Katedra) a sv. Pavla (Obrátenie), čo im dodalo symbolický význam. Na južnej pologuli sú v januári prázdniny, takže cirkvi organizujú Týždeň modlitieb v inom termíne, napríklad v období sviatkov Zoslania Ducha Svätého (ako to navrhlo Hnutie pre vieru a poriadok v roku 1926), ktoré tiež symbolizujú jednotu Cirkvi. Každoročne na tento týždeň pripravujú texty – príručku ako pomoc pre ekumenické liturgické slávenia.

Tohtoročná téma týždňa znie "Preukázali nám neobyčajnú láskavosť" (Skutky apoštolov 28, 2). Materiály v roku 2020 pripravili kresťanské cirkvi na Malte a Gozo. Každý rok 10. februára slávia mnohí kresťania na Malte Pamiatku stroskotania sv. Pavla. Týmto sviatkom si pripomínajú príchod kresťanskej viery na ich ostrovy a ďakujú zaň. Text zo Skutkov apoštolov, ktorý bol zvolený na tohtoročný Týždeň modlitieb, je biblickým čítaním, ktoré používajú kresťania na Malte v tento sviatok. Preukázali nám neobyčajnú láskavosť. (Skutky apoštolov 28, 2). Keďže sú Maltania ostrovný národ, lode sú dôležitou súčasťou ich života. Biblické čítanie, ktoré je súčasťou tejto bohoslužby, opisuje nebezpečnú plavbu apoštola Pavla po mori. Loď symbolizuje tiež cestu, niekedy búrlivú, k jednote, ktorú kresťania spolu konajú.

Apoštolský list vo forme motu proprio Svätého Otca Františka Aperuit illis, ktorým sa ustanovuje slávenie Nedele Božieho slova

„Vtedy im otvoril myseľ, aby porozumeli Písmu“ (Lk 24, 45). To bol jeden z posledných činov zmŕtvychvstalého Pána pred jeho nanebovstúpením. Zjavil sa apoštolom, keď boli spolu zhromaždení, lámal s nimi chlieb a otvoril ich myseľ pre porozumenie Sv.Písma. Týmto ustrašeným a sklamaným ľudom odhaľuje zmysel veľkonočného tajomstva: totiž, že podľa večného plánu Otca mal Ježiš trpieť a vstať z mŕtvych, aby umožnil obrátenie a odpustenie hriechov; a prisľúbil im Ducha Svätého, ktorý im dá silu, aby sa stali svedkami tohto tajomstva spásy. Vzťah medzi Zmŕtvychvstalým, spoločenstvom veriacich a Svätým písmom je pre našu identitu mimoriadne dôležitý. Bez Pána, ktorý nás uvádza do pochopenia Svätého písma, je nemožné do hĺbky ho pochopiť, ale platí to aj opačne: bez Svätého písma sú pre nás nepochopiteľné udalosti súvisiace s poslaním Ježiša a jeho Cirkvi vo svete.

Sv.Hieroným napísal: „Neznalosť Písma je neznalosťou Krista“. aby sme uvažovali nad „jednou nedeľou, celou venovanou Božiemu slovu, aby sme pochopili nevyčerpatelné bohatstvo, ktoré pochádza z trvalého dialógu Boha s jeho ľudom“. Venovať jednu nedeľu liturgického roku zvlášť Božiemu slovu značí – oživiť v Cirkvi predovšetkým toto gesto

Zmŕtvychvstalého, ktorým pre nás otvára poklady svojho Slova, aby sme sa mohli vo svete stať hlásateľmi tohto nevyčerpatelného bohatstva. Na myseľ mi prichodia slová z náuky sv. Efréma: „Kto je schopný pochopiť, Pane, celé bohatstvo jediného z tvojich slov? Oveľa viac nám uniká, než dokážeme pochopiť. Sme priam ako tí smädni, ktorí pijú z prameňa. Tvoje slovo ponúka veľa rôznych rozmerov, ako sú mnohé – i perspektívy tých, čo ho študujú. Pán vyzdobil svoje slovo rozličnými krásami, aby tí, čo ho skúmajú, mohli kontemplovať z neho to, čo preferujú. Skryl do svojho slova všetky poklady, aby každý z nás našiel bohatstvo v tom, čo kontempluje“.

Týmto listom by som chcel odpovedať na mnohé žiadosti, ktoré mi prišli od Božieho ľudu, aby sa v celej Cirkvi jednotne slávili úmysly Nedele Božieho slova; a aby sa stalo spoločnou praxou prežívanie momentov, v ktorých sa kresťanská komunita sústreďuje na veľkú hodnotu, ktorú Božie slovo zaujíma v jej každodennom živote. V rozličných miestnych cirkvách existujú mnohé iniciatívy, ktoré čoraz viac sprístupňujú Sväté písmo veriacim, aby cítili vďačnosť za tento veľký dar, no zároveň záväzok žiť podľa neho v každodennom živote a zodpovednosť dôsledne o ňom svedčiť. Druhý vatikánsky koncil svojou dogmatickou konštitúciou Dei verbum dal dôležitý impulz na objavovanie Božieho slova. V tomto texte, ktorý si stále zasluhuje, aby sa nad ním uvažovalo a aby bol uvádzaný do života, sa jasne ukazuje povaha Svätého písma, jeho odovzdávanie z generácie na generáciu, jeho božská inšpirácia, ktorá zahŕňa tak Starý ako aj Nový zákon, a jeho dôležitosť pre život Cirkvi. Na oživenie tohto učenia zvolal Benedikt XVI. v roku 2008 zhromaždenie Biskupskej synody na tému „Božie slovo v živote a poslaní Cirkvi“ a následne publikoval apoštolskú exhortáciu Verbum Domini, ktorá predstavuje pre naše spoločenstvá nenahraditeľné učenie. V tomto dokumente sa zvlášť skúma performatívny charakter Božieho slova, predovšetkým v liturgickom konaní, keď sa ukazuje jeho vlastný sviatosťný charakter. Preto je dobré, aby v živote nášho ľudu nikdy nechýbal tento rozhodujúci vzťah so živým Slovom, ktorým sa Boh neustále obracia na svoju nevestu, aby mohla rásť v láske a vo svedectve viery.

Preto nariaďujem, aby 3. nedeľa Cezročného obdobia bola venovaná sláveniu, uvažovaniu a rozširovaniu Božieho slova. Táto Nedeľa Božieho slova bude tak umiestnená do príhodného obdobia roka, keď sme pozvaní posilňovať svoje vzťahy so židmi a modliť sa za jednotu kresťanov. Nejde len o časovú zhodu: slávenie Nedele Božieho slova má ekumenický význam, pretože Sväté písmo naznačí tým, čo ho počúvajú, cestu na dosiahnutie skutočnej a pevnej jednoty. Spoločenstvá nech nájdu spôsob, ktorým budú túto nedeľu prežívať ako slávnostný deň. Pritom bude dôležité, aby sa pri slávení Eucharistie intronizoval posvätný text, čím sa zhromaždeniu jasne dá najavo, že Božie slovo má normatívnu hodnotu. Na túto nedeľu bude zvlášť užitočné, ak sa dá dôraz na jeho hlásanie a homília sa prispôbi tak, aby vynikla služba, ktorú poskytuje Pánovmu slovu. Biskupi môžu na túto nedeľu sláviť obrad udeľovania lektorátu alebo zverenia nejakej podobnej služby, aby sa pripomenul význam hlásania Božieho slova v liturgii. Podstatné je, aby sa neopomenula nijaká možnosť pripraviť niektorých veriacich na to, aby sa prostredníctvom náležitej prípravy stali skutočnými hlásateľmi Slova, ako sa to už deje v prípade akolytov alebo mimoriadnych rozdávatel'ov svätého prijímania. Rovnako môžu farári nájsť formy, ako odovzdať celú Bibliu alebo jednu jej knihu celému zhromaždeniu takým spôsobom, vďaka ktorému sa ukáže význam jej každodenného čítania, hlbšieho poznania a tiež modlitby so Svätým písmom, s osobitným poukazom na lectio divina.

Návrat izraelského národa do vlasti po babylonskom zajatí bol vo významnej miere poznačený čítaním knihy Zákona. Biblia nám ponúka dojemný opis týchto okamihov v Knihe Nehemášovej. Ľud sa zhromaždil v Jeruzaleme na námestí Vodnej brány, aby počúval Zákon. Tento ľud bol po odvedení do zajatia rozptýlený, no teraz sa znovu zhromaždil pri Svätom písme, ako „jeden muž“. Pri čítaní posvätnéj knihy, bola jeho pozornosť obrátená na knihu Zákona, v jej slovách dokázal nájsť zmysel prežívaných udalostí. Reakciou na toto hlásanie

bolo pohnutie a plač: „A [leviti] čítali z knihy, z Božieho zákona, stať za staťou a vykladali zmysel, takže [ľudia] rozumeli tomu, čo sa prečítalo. Vtedy Nehemáš, to jest kráľov námestník, Ezdráš, kňaz a zákonník, a leviti, čo vyučovali ľud, povedali celému spoločenstvu: „Tento deň je zasvätený Pánovi, vášmu Bohu. Nežiaľte a neplačte!“ Všetok ľud totiž plakal, keď počul slová Zákona. [...] „A nermúťte sa, lebo radosť v Pánovi je vaša sila!““. Tieto slová obsahujú dôležité učenie. Biblia nemôže byť dedičstvom iba niekoľkých a už vôbec nie len zbierkou kníh pre niektorých privilegovaných. Patrí predovšetkým ľudu, ktorý je zhromaždený, aby ju počúval a stotožnil sa s týmto Slovom. Neraz sa však objavili snahy monopolizovať tento posvätný text, vyčleniac ho len pre niektoré kruhy alebo vyvolené skupiny. Tak to byť nesmie.

Biblia je knihou Pánovho ľudu, ktorý pri jej počúvaní prechádza od rozptýlenia a rozdelenia k jednote. Božie slovo zjednocuje veriacich a robí z nich jeden ľud. V tejto jednote, vytvorenej počúvaním Slova, nesú veľkú zodpovednosť predovšetkým kňazi, aby vysvetľovali Sväté písmo a všetkým umožnili mu porozumieť. Pretože je to kniha ľudu, tí, čo sú povolani byť služobníkmi Slova, musia cítiť silnú potrebu spraviť ju dostupnou pre vlastné spoločenstvo. Celkom špecifickú funkciu pritom zohráva homília, pretože má „temer sviatosťný charakter“. Preniknutie do hĺbky Božieho slova jednoduchým jazykom, prispôbeným tomu, kto počúva, umožní kňazovi, aby odhalil aj „krásu obrazov, ktoré Pán používa na podporu konania dobra“ (tamže). To je pastoračná príležitosť, ktorá sa nesmie premrhať! Pre mnohých veriacich je to totiž jediná príležitosť, aby zachytili krásu Božieho slova a uvideli jeho vzťah k ich každodennému životu. Je preto nevyhnutné, aby sa jej príprave venoval primeraný čas. Nemožno len improvizovať komentár k posvätným čítaniam. Od nás kazateľov sa tiež vyžaduje, aby sme sa usilovali nerozprávať príliš dlho v homíliách obsahujúcich premúdrelé reči či cudzorodé argumenty. Keď budeme meditovať nad posvätným textom a modliť sa, potom budeme schopní hovoriť zo srdca – aby sme zasiáhli srdcia poslucháčov – a vyjadriť podstatu toho, čo sme zachytili a čo takto prinesie úrodu. Nikdy neľutujeme venovať čas modlitbe a čítaniu Svätého písma, aby bolo prijaté nie „ako ľudské slovo, ale – aké naozaj je – ako Božie slovo“.

Je dobré, ak aj katechéti – z moci služby, ktorú zastávajú a v ktorej pomáhajú rásť vo viere – cítia naliehavú potrebu obnoviť sa prostredníctvom dôvernej znalosti a štúdia Svätého písma, čo im umožní podporovať skutočný dialóg medzi tými, čo ho počúvajú, a Božím slovom. Prv ako Zmŕtvychvstalý otvoril mysle učeníkov na pochopenie Svätého písma, keď boli zhromaždení a zavretí v dome, zjavil sa dvom z nich na ceste z Jeruzalema do Emauz. Evanjelista Lukáš vo svojom rozprávaní poznamenáva, že to bol deň vzkriesenia, teda nedeľa. Títo dvaja diskutovali o posledných udalostiach Ježišovho umučenia a smrti. Ich cesta bola poznačená smútkom a sklamaním z tragického Ježišovho konca. Dúfali v neho ako Mesiáša – Osloboditeľa a zrazu čelili pohoršeniu ohľadom Ukrižovaného. Sám Zmŕtvychvstalý sa však diskretné pridáva k učeníkom a kráča s nimi, no oni ho nespoznávajú. Po ceste sa ich Pán vypytuje a uvedomí si, že nepochopili zmysel jeho utrpenia a smrti. Nazval ich preto „nechápacami a ľarbavými srdcom“ a „počnúc od Mojžiša a všetkých Prorokov, im vykladal, čo sa naňho v celom Písme vzťahovalo“. Kristus je prvým exegétom! Nielen písma Starého zákona anticipovali to, čo on uskutoční, ale on sám chcel byť verný tomuto Slovu, aby zjavil jedinečné dejiny spásy, ktoré nachádzajú v Kristovi svoje naplnenie.

...pokračovanie na budúci týždeň.

Pre vnútornú potrebu Farnosti Návštevy Panny Márie, Senné.
Farár: ThDr. Stanislav Ščerba, PhD.; telefón 056/6497433; 0903907705 (mobil);
Kontakt: Rímskokatolícka farnosť Návštevy Panny Márie, Senné, Kostolná 8, 072 13 Senné.
email - farasenne@gmail.com, www.farnostsenne.estranky.cz Náklady na tlač sú 0,10 €.